

En introduksjon

*Det Gylne Rosenkorsets
Internasjonale Skole*

LECTORIUM ROSICRUCIANUM
Det Gylne Rosenkors Internasjonale Skole
Mæreshaugen, 7510 Skatval
Tel: 47323423
E-post: info@rosenkors.org
Internett: www.rosenkors.org

© 2005 Rozekruis Pers

Haarlem, Nederland

Innhold

- Del 1** *På leting etter meningen med livet*
Menneskets tosidige natur
To eksistensordener
En bro som fører fra tid til evighet
- Del 2** *Religionens kjerne*
Den universelle stien
Den hellige Gral
- Del 3** *De to naturordener*
Vår naturorden - "dialektikkens" verden
- Del 4** *Mennesket som mikrokosmos*
Det mikrokosmiske firmament
Åndningsfeltet
De eteriske kroppene
Det guddommelige frø
Erfaringens vei
- Del 5** *Den hellige lengselen*
Transfigurasjonens prosess
Det søkende menneske står foran et valg
Oppstandelsens gylne kors
Er denne prosessen virkelig mulig ?

Del 1

På leting etter meningen med livet

Hva er det som er meningen med at mennesket eksisterer? Hva er den virkelige grunnen til at vi lever? Kanskje du ikke lenger godtar de vanlige svarene på disse spørsmålene? Kanskje kjenner du en dyp, indre trang til å finne et udefinert, savnet "noe"? Kanskje du setter navn på denne trang, du vil vite hvem du egentlig er. Du leter etter en bevisst binding med Gud. Du ønsker å bli et mer kjærlighetsfullt menneske, en kilde til helbredelse i verden? Eller du lengter etter indre ro og varig lykke? Kanskje du ikke klarer å sette navn på hva du leter etter, men du vet at det finnes "noe", og det må du finne.

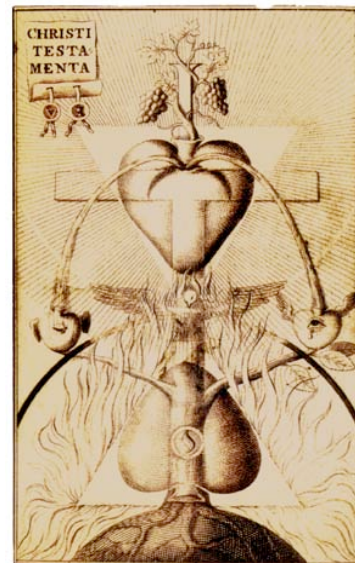
Trangen til å finne dette "noe" er så sterk i deg at du ikke uten videre er i stand til å godta det livet som så mange tilsynelatende nyter. Kanskje har denne trang drevet deg gjennom biblioteker, foredrag, workshops, forskjellige grupper og gjennom mange andre slags erfaringer?

Noen ganger føler du at du nesten er ved målet, men akkurat når det ser ut til at det er innenfor rekkevidde, forsvinner det igjen. Så du fortsetter å lete.

Hvis du kjenner deg igjen i dette, vil du kanskje oppdage at Rosenkorsets lære kan være deg til hjelp. Men det må understrekes at det Gyldne Rosenkorsets Internasjonale Skoles lære ikke kan mottas "på autoritet". Derimot er det meningen å gjøre deg bevisst på noe du allerede vet. Noe som ligger langt inni deg, men som du midlertidig kan ha glemt. Når denne indre kilde igjen våkner opp i deg, og du lærer å lytte og handle etter den, vil veien til befrielse ligge vidåpen foran deg. Vi vil gjerne forklare hva som menes med dette.

Menneskets tosidige natur

Først og fremst finnes det en Rosenkorsets læresetning som ved første øyekast virker enkel, men som kan være avgjørende ved vår søken etter livets mening. Hvis vi forstår den, og hvis vi er opptatt av den hver dag, kan den hjelpe oss til å forstå hva vår trang etter å lete går ut på. Da kan denne trang aktiveres og dynamiseres, og gi oss muligheten til å nå målet. Dette er en grunnleggende innsikt som innebærer at vi forstår at vår trang til å lete, vår lengsel etter absolutt sannhet, fullkommenhet, helbredelse og kjærlighet, ikke kommer fra den delen av oss som vi pleier å kalle vårt "jeg". Vår lengsel etter "det absolutte" springer ut fra et evighetsprinsipp som ligger skjult dypt inni oss. Dette evighetsprinsippet er av en annen karakter enn vårt "jeg", eller ego, og det ligger latent i de fleste

mennesker. Rosenkorsere kaller det "rosen", men det er også kjent under mange andre navn som f.eks. "den guddommelige gnisten", "Åndsgnistatomen", "Kristus", "Perlen av stor verdi" og "Juvelen i Lotusblomsten".

To eksistensordener

Dette fører oss til den andre grunnleggende læresetningen: vitenskapen om at Rosen (evighetsprinsippet som ligger latent i hjertet), er underkastet en bestemt lov, mens resten av oss er underkastet en helt annen lov. Disse to lovene kaller vi "de to eksistensordener" eller "de to naturordener".

Bortsett fra Rosen er hele vårt vesen naturens produkt, underkastet lovene i tid og rom. Fordi våre skaperverk alltid vil være begrenset av tid, er vi selv ikke i stand til å skape noe absolutt eller varig.

Rosen er derimot underkastet evighetens lover. Hvis vi vil nå det absolutte og evigvarende vil vi aldri klare å realisere dette med noen deler av vår nåværende personlighet.

Hvis vi vil trenge igjennom tid og evighet, hvis vi vil nå det absolutte og evige, vil vi aldri kunne gjennomføre dette med vår personlighet i dens nåværende tilstand. Hvis vi vil slukke tørsten etter det absolutte, må vi begynne med "å gå ett skritt tilbake", hva angår vår egosentriske bevissthet. Vi må gi det latente evighetsprinsippet i oss en mulighet til å vokse. Slik kan det gradvis gjøre seg gjeldende i vårt system.

En bro som fører fra tid til evighet

Elevene i det Gylne Rosenkorsets Internasjonale Skole får hjelp og støtte i deres streben etter å støte den egosentriske bevisstheten fra "kongetronen". Og også til å lede den til den plassen den er ment å innta: som en tjener for det sanne Kristus-Selvet, Rosen. Samtidig vil Rosen få den næringen den trenger til å vokse. Hvis eleven er utholdende vil Rosen folde seg ut og blomstre. Den blir en lyssets og kjærlighetens kilde og vil spre sin duft og glans til alle.

Videre i denne introduksjonen vil vi gjerne utdype hvordan denne evige kilden kan frigjøres i deg ut fra Rosenkorsets lære.

Del 2

Religionens kjerne

Det Gyldne Rosenkorsets Internasjonale Skole bringer ingen ny lære. Metoden som angis for å vekke til live hjertets Rose (det opprinnelige, guddommelige selvet), danner kjernen i alle verdensreligioner. Men vi mennesker som er underlagt den jeg-sentrerte bevissthet, er ofre for mange slags feiloppfatninger. Vi har en tendens til å oppfatte religiøs undervisning som om den var ment å bygge opp vår vanlige jeg-bevissthet. Dette er grunnen til at det budskapet som handler om den åndelige vei, er forvandlet, og den opprinnelige sannhet har gått tapt med tiden.

Den universelle stien

Tanken om at menneskene opprinnelig hadde en fullkommen forbindelse med det absolutte, med Gud, er å finne i alle verdensreligioner. Da denne forbindelsen gikk tapt ble mennesket til et tosidig vesen i en verden som var løsrevet fra Gud. Det var ikke lenger i stand til å være i den opprinnelige Lysverden.

Den opprinnelige lære som skjuler seg i alle religioner beskriver en vei tilbake til denne Lysverden. En metode til gjenoppbygging av forbindelsen med det guddommelige. Ordet "religion" er oppstått fra det latinske *re-ligare*, som betyr "gjenforene".

Muligheten til å gjenopprette forbindelsen med det Guddommelige er vakkert beskrevet i den gamle Egyptiske teksten, *Corpus Hermeticum*:

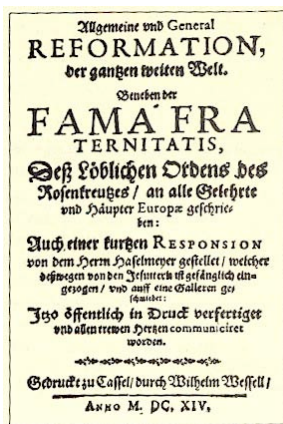
"Det var Hans vilje at forbindelsen med Ånden skulle være innen rekkevidde for alle sjeler, som pris for tevlingen (kappløpet). Han sendte ned et stort Blandekar fylt med Åndens kraft, og en budbringer som skulle forkynne til menneskenes hjerter: "Dykk ned i dette Blandekaret, dere sjeler som er i stand til det, dere som tror og har tillit til at dere skal stige opp til Han som har sendt dette Blandekar; dere som vet til hvilket formål dere er skapt."

Den hellige Gral

Prisen for tevlingen er å dykke ned i Blandekaret som er renselsen og dåpen med vann, vin og Ånd. Dette Blandekaret, den hellige Gral, finnes virkelig. Den er fylt med alle krefter og alt det vi ellers har behov for. Den er fylt med det som er nødvendig for å reise tilbake til Lysets verden. Den har alltid eksistert og skal

fortsette å eksistere så lenge det ennå finnes ett eneste menneske igjen som ikke har funnet veien tilbake. Men dette Blandekaret er ikke fanget i en form. Det er en vibrasjon som er så ren at den aldri kan berøres eller smittes av det lavere, jeg-sentrale selvet.

Derfor sa de klassiske Rosenkorsere i deres manifest "Fama Fraternitatis R.C.", utgitt i 1614 :

"Selv om hundredetusen mennesker har sett vårt Byggverk på nært hold, vil det allikevel forbli uberørt, uomstøtelig, usynlig, og fullstendig skjult for den gudløse (ugudelige) verden i all evighet."

Det latente spirituelle selvet kan våkne i oss ved hjelp av en gudommelig kraft som tydeligvis finnes. Slik rehabiliteres forbindelsen mellom mennesket og det absolutte. Den gudommelige kraft, Åndens kraft, eller "Tao", som den ble kalt i oldtidens Kina, er fritt tilgjengelig for alle og enhver. Å få adgang til denne kraften er allikevel et av livets dypeste mysterier fordi vi aldri noensinne kan nå den ved hjelp av vårt jeg-sentrerte selv.

Det Gylne Rosenkorsets Internasjonale Skole vil formidle kunnskapen om å vekke opp denne kraften i oss. Slik kan det opprinnelige selvet vokse, mens illusjonens selv (det selvsentrerte selv), blir stille og trekker seg tilbake.

Del 3

De to naturordener

Etter en kort beskrivelse av noen av Rosenkors-filosofiens grunnsetninger vil vi nå forklare nærmere noen av disse tankene. Den første tanken vi vil ta for oss er begrepet om eksistensens tosidighet. To vesensforskjellige sett lover og vilkår, som vi kaller "de to naturordener". Når vi bedre forstår hvordan disse to systemene fungerer, vil vi også forstå bedre hvorfor vår søken etter absolutte verdier som f.eks. sannhet, ren kjærlighet og absolutt visdom, foreløpig har forblitt uten resultater.

Vår naturorden - "dialektikkens" verden

På grunnlag av våre observasjoner kan vi slå fast at alt som blir til rundt oss, en gang vil snu til det motsatte. I vår verden er den kontinuerlige vekselvirkningen mellom motsetninger en kjensgjerning. Fordi vi lengter etter absolutte verdier som varig fred, kjærlighet og sannhet, har vi en tendens til å overse dette uimotsigelige faktum. Allikevel, enkel logisk tenkning viser oss klart at alt som blir til vil en dag forsvinne igjen. Alt forgår, ingenting varer.

Tenk på dette et øyeblikk: ikke noe av det vi er, ikke noe av det vi gjør eller frembringer er av varig art. Alt forgår, før eller siden. Vi er forgjengelige vesener i en foranderlig verden. Aldringsprosessen tar til allerede før vi har forlatt mors liv. Ingenting er fullendt, ingenting varer. Forandring og død er de eneste lover vi fullt og helt kan stole på. De holder oss fast, lik fengselsmurer. Dette blir bekreftet av Lao Tse, Buddha og andre store religionslærere.

Er det ikke merkelig at vi, på tross av at verden er ufullkommen, foranderlig og forgjengelig, intens lengter etter et perfekt liv? Har du aldri undret deg over det faktum at vi mennesker, på tross av hverdagens realitet, allikevel har en bestemt forestilling om absolutte verdier? Hvordan noensinne, kom vi på tanker om det absolutte, det fullkomne? Hvor kom de fra? I hvertfall ikke fra den verden vi ser omkring oss.

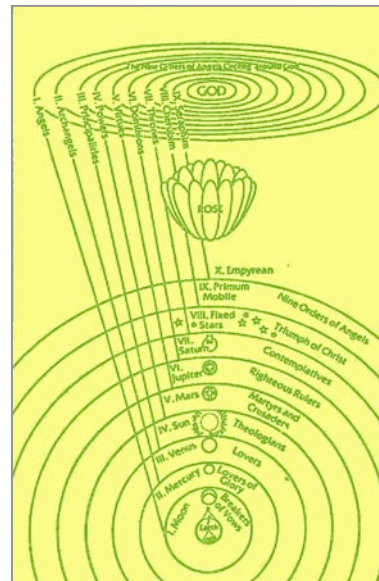
La oss se slik på det: en gang må vi alle dø. Allikevel holder vi fast ved en slags stilltiende avtale, i en slags kollektiv fantasi, hvor vi lever våre liv som om døden ikke fantes! Og hvis du har mistet en som stod deg nær, har du kanskje merket at en del av deg aldri har godtatt at denne personen er borte, uavhengig av om du tror på livet etter døden eller ikke. Denne voldsomme lengselen etter det varige og absolutte, hvor kommer den fra? Samtidig som sansene våre utvetydig viser oss at disse verdiene ikke eksisterer?

Begrepet “de to naturordener” besvarer disse spørsmålene. I det Gylne Rosenkorsets Internasjonale Skole blir den naturordenen vi lever i, ofte kalt dialektikkens verden. Vi bruker ordet “dialektikk”, fordi vår verden preges av stadig vekslende motsetninger. Denne dialektiske verden omfatter ikke bare den synlige, materielle verden rundt oss. Også det området hvor den “usynlige” delen av kroppene våre befinner seg når vi sover, dit den også reiser etter døden, er en del av dialektikken.

Den opprinnelige, guddommelige naturorden

På samme sted som den dialektiske naturorden, men samtidig adskilt fra denne, befinner seg en annen og helt forskjellig naturorden. Egenskapene til denne andre naturorden er fullkommenhet, renhet og evighet. Rosenkorserne kaller denne andre naturorden “det urokkelige kongeriket”, fordi tosidighet og motsetninger ikke finnes der. Der finnes bare evig vekst og utvikling, fra herlighet til herlighet, fra kraft til kraft.

Den absolutte sannhet, frihet og kjærlighet, som vi lengter slik etter, finnes faktisk. Men ikke i den verden som vi tilhører, ikke i den dialektiske verden.

Hvorfor finnes den dialektiske naturen?

For å forstå hvorfor den dialektiske naturorden finnes, må man realisere seg at en plan ligger til grunn for skapelsen. Det Gylne Rosenkorsets Internasjonale skole kaller den “Gudsplanen”. Du kan tenke deg denne Gudsplanen som en elv, som strømmer i en bestemt retning, mot et bestemt mål. Enhver skapelse står fritt til å være i eller utenfor strømmen, og slik ta til seg erfaringer. Så lenge en skapelse stadig vender tilbake til strømmen og forblir i harmoni med den, blir den båret videre med strømmen, og alt er bra. Men hva skjer hvis skapelsen, av egen fri vilje, ønsker vedvarende å hevde seg i en tilstand som ikke er i harmoni med gjennomstrømmingen av den guddommelige Idé? Vi vil prøve å finne et logisk svar på dette.

Vi kan tenke oss hva som skjer hvis vi igjen bruker sammenligningen med en strømmende elv. Hvis en skapelse forsøker å utelukke seg selv fra den guddommelige strømmen fordi den f.eks. ønsker å holde igjen en del av den og gjøre den permanent, kan den gjøre dette bare ved å krystallisere seg og bli som en tung sten i vannet. Den krystalliserte og tunge skapelsen kan ikke lenger oppleve strømmen som hjelpende og bærende. Den oppleves heller som støt og slag, slik det er med tunge hindringer som plasseres i strømmende vann.

Dette er et svært forenklet bilde på hvordan de to naturordener er blitt til. For det første den guddommelige naturorden, hvor man opplever de hjelpende og bærende resultater av den guddommelige strømmen. For det andre den dialektiske naturorden hvor man opplever de korrigerende virkningene av den guddommelige strømmen. Den verden vi kjenner, hvor ingen ting varer evig men alltid føres tilbake til utgangspunktet.

Syndefallet

Skapelsen som blir avhengig av det andre lovsystemet, det korrigerende systemet, stenges ute fra det første lovsystemet, det guddommelige systemet. En skapelse som har avvist Gudsplanen kommer til å forbli adskilt fra den helt til den tar avgjørelsen om å vende tilbake!

Den universelle filosofien lærer oss at en stor gruppe som hører til den menneskelige livsbølgen, i en fjern fortid av egen fri vilje forlot den planen som dens eksistens bygde på. Slik isolerte de seg fra den guddommelige naturorden og ble låst inne i det dialektiske livsfeltet. Evnene som de hadde da de ennå befant seg i det første guddommelige lovsystemet, visnet etterhvert bort. De gikk inn i en dvalelignede tilstand og kunne ikke dø fordi de var evige, men ble uvirksomme, som i søvne.

Menneskehetens oppdrag

Hvis du har forstått oss til nå, vil du kunne se for deg alle de sovende gnistene til den falne, guddommelige menneskeheten. De er som frø: ikke levende, ikke døde. Hva skulle kunne gjøres for å redde disse sovende skapelsene? For å bringe dem tilbake til deres opprinnelige livsfelt?

Bevissthet og viljestyrke er det som trengs til denne oppgaven. Men de falne, guddommelige vesener har ikke noe igjen av dette i deres dvalelignende tilstand. Hvor skulle den bevisstheten og den viljen komme fra?

Rosenkorserne mener at den menneskelige rase slik vi kjenner den, ble skapt med kun ett mål. Det målet var å være villige tjenere i arbeidet for gjenoppbyggingen av det opprinnelige, guddommelige vesen. Dette er oppgaven, et kall, til alle og enhver. Og klarer vi å oppfylle denne oppgaven får vi også ta del i det evige liv.

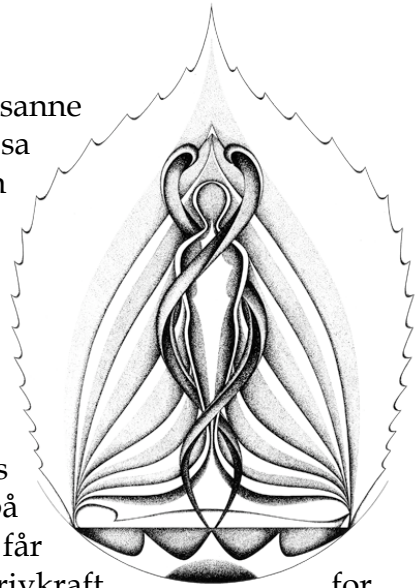
Vi dødelige er ikke guddommelige vesener, men vi bærer det i oss, som en sovende gnist. Vi har mulighetene til å vekke denne sovende gnisten til live, føre

den ut av eksil og tilbake til den guddommelige verden, til sitt hjem, "Faderens Hus".

Den guddommelige gnisten våkner til live

Grunnen til at vi så inderlig lengter etter det absolutte, sanne og guddommelige, skulle nå stå klart foran oss. Som vi sa i del 1, stammer disse lengslene ikke fra oss som skapelser fra en forgjengelig verden, men fra den guddommelige gnisten vi bærer i oss. Det er den guddommelige gnistens lengsler etter dens tapte hjem, den guddommelige eksistensorden.

Kanskje har du opplevd at denne brennende lengselen kan utvikle seg til en intens sult og tørst. Dette viser oss at den guddommelige gnisten i oss har begynt å røre på seg. Denne indre uro, denne lengselen, som kanskje får deg til å lese denne introduksjonen, er den viktigste drivkraft for å lete etter åndelige verdier. Det er som "Ariadnes tråd" som kan føre deg ut av labyrinten om du reagerer på den riktige måten. Tornerose har kanskje ikke våknet ennå, men hun rører på seg i søvne. Det første livstegn! *Der det er liv, er det håp!*

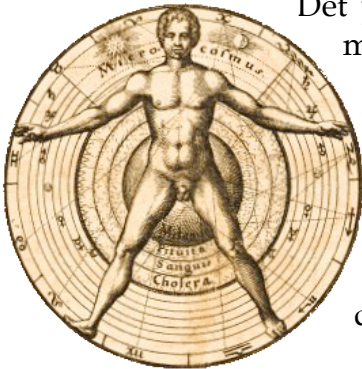
Del 4

Mennesket som mikrokosmos

I dette avsnittet vil vi gi deg en kort beskrivelse av menneskets kroppslige "kraftsystemer" slik Rosenkorsere ser det. Da kan du tydelig se hvilken rolle gudsgnisten spiller i dette systemet.

I Rosenkorsets Skole ser man mennesket ikke bare som en fysisk kropp, men som en hel liten verden, et "mikrokosmos".

Det mikrokosmiske firmament

Det ytterste laget av det menneskelige mikrokosmos består av et magnetisk felt og kalles "lipika". Denne lipikaen er som "himmelen" i vårt mikrokosmos, vår personlige zodiak. Den er nemlig oversådd med magnetiske punkter akkurat som stjernene på himmelen. Disse magnetiske punktene er som filtre som bare slipper inn de energiene fra kosmos som er i overenstemmelse med mikrokosmos. Hos de fleste mennesker er disse magnetiske punkter avstemt på den dialektiske eksistensorden, adskillelsens og dødens univers.

Åndningsfeltet

Innenfor denne magnetiske sfæren finnes det et rom som kalles "åndningsfelt". Dette rommet er fullt av magnetiske kraftlinjer. De binder sammen de magnetiske punktene i lipikaen med den materielle kroppen og den tidsbegrensede, dødelige personlighet som vi er.

De eteriske kroppene

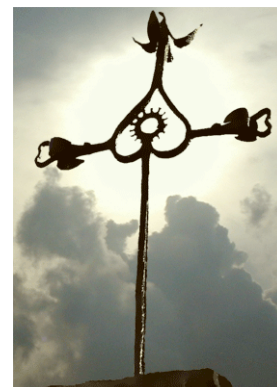
Nå for tiden er det allmenn kjent at den materielle kroppen vår ikke bare består av det fysiske legeme som vi kan ta og se på, men også av noen subtile kroppene. Det nåværende mennesket har i alt fire fysiske kroppene, hver med sin egen grad av materiell konsistens. Disse gjennomtrenger hverandre helt. Vår synlige kropp gjennomtrenges og er omgitt av en eterisk kropp, også kalt livskropp, som styrer og leder livets prosesser.

Den astrale kroppen gjennomtrenger både den eteriske og den materielle kroppen helt. Den er også større enn de andre to kroppene, og omhyller disse. I den astrale kroppen regjerer våre lengsler og emosjoner, og våre følelser av sympati og antipati. Alt dette stråler også ut fra personligheten.

Den fjerde kroppen er tankekroppen som for det meste ligger rundt hodet. Denne kroppens oppgave er å trekke til seg og stråle ut alle de krefter som henger sammen med tankeprosessen. Hos de fleste mennesker er den ikke fullt utviklet og derfor er det egentlig ikke riktig å snakke om en "kropp".

Det guddommelige frø

Det siste aspektet av mikrokosmos som vi vil ta for oss er "Rosen i Hjertet", eller Åndsgnisten, som vi har nevnt før. Denne "Rosen i Hjertet" ligger midt i mikrokosmos, sammenfallende med toppen av høyre hjertekammer. "Rosen i Hjertet" er den siste rest i mennesket som er igjen etter det opprinnelige, guddommelige mikrokosmos. Den kan ikke berøres eller ødelegges av den dialektiske verden.

Den kan bare reagere på den opprinnelige naturordenens innflytelse. Inntil den berøres av guddommelig kraft ligger den i dvale, som et frø. Og liksom et frø inneholder den et fullstendig bilde av det opprinnelige, guddommelige mikrokosmos. Den venter kun på guddommelig sollys. Rosen vil åpne seg ved berøringen fra dette lyset, forutsatt at personligheten samarbeider. Da kan hele mikrokosmos gjenskapes til sin opprinnelige, guddommelige tilstand. Men det er mye som må skje før den menneskelige personligheten både vil og kan, slippe det guddommelige sollyset inn til Rosenhjertet.

Erfaringens vei

Vi lever våre liv, vi høster erfaringer, mange av disse smertefulle, og så dør vi. Når den fysiske kroppen dør, løser også de subtile kroppene seg opp etter en viss tid. Det som blir igjen er summen av erfaringene gjort gjennom livet, risset inn i lipikaen. Senere tar mikrokosmos opp et nytt sett fysiske kroppar ved hjelp av fødselsprosessen. Dette er fødselens og dødens kretsløp som aldri slutter, det ene livet etter det andre inntil vår bevissthet og vår lengsel renses. Oftest gjennom lidelse, noen ganger gjennom intens glede. Endelig innser vi at det er ingenting i denne verden som kan lindre den dype smerten i sjelen vår. Det demrer for oss at øyeblikk av dyp glede ikke oppstår fra det vi pleier å kalle "jeget", men kommer fra noe meget høyere. Til slutt står vi foran det Ukjente, med åpne, tomme hender. Vi venter og vi håper, men vi forventer "Det" ikke lenger ut fra det selvsentrerte jeget og dens verden. Når vi har kommet dithen, kan vi få hjelp.

Del 5

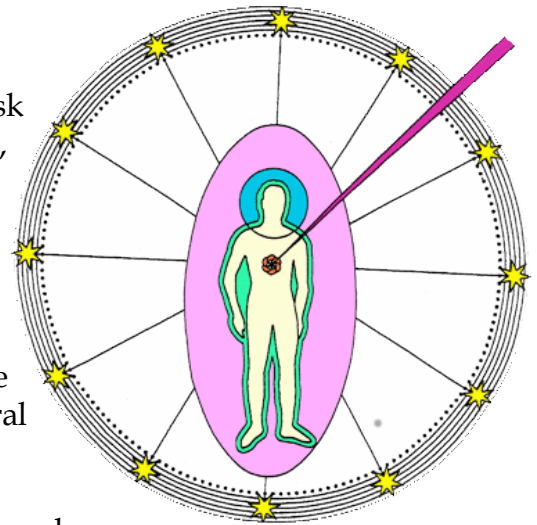
Hellig lengsel

Når sjelen har nådd denne tilstanden av åpenhet er det svært viktig å forstå hvor denne intense lengsel etter fullkommenhet, kjærlighet og godhet kommer fra. Vi slår fast at denne lengselen ikke oppstår ut fra vår jeg-sentrale bevissthet, men ut fra den siste rest av guddommelighet i oss, Hjertets Rose. Når hjertet tørster etter renhet og gir uttrykk for hellig lengsel, da forsøker vi ikke å stille denne tørsten med eddik. Ikke med metoder og lappmidler som vårt mikrokosmos har ervervet seg gjennom utallige liv. Istedenfor tier jeget. Det blir stille, og i denne stillheten høres de enkle ordene: "La din vilje skje". Dette er de befriende ord.

Når vi har prøvd alle tenkelige muligheter og når vi til slutt gir opp kampen. Når vi overgir oss til det guddommelige i oss, når vi er full av en lengsel, uttrykt i ordene "La din vilje skje". Da er det som om en dør åpner seg hvor det før bare befant seg en mur. Nå ligger veien åpen foran oss, og dette er stien som rosenkorsere kaller "transfigurasjon".

Transfigurasjonens prosess

Denne prosessen er mye mer enn bare en metafysisk eller mystikk utvikling. Det er en realistisk, oppbyggende prosess, også kalt en alkymisk prosess. For å gi deg en ide om hvordan det er mulig å få til en slik grunnleggende forandring i det menneskelige system, er det viktig å vite at kroppen, med dens materielle, eteriske, astrale og mentale kropper, holdes i live fordi den tar til seg nyttige stoffer (næring) som også er av materiell, eterisk, astral og mental art.

Kroppen tar til seg næring ved hjelp av fordøyelsen og åndedrettet. De mer subtile og tynnere stoffene absorberes direkte av kroppen ved hjelp av chakra'ene. Det er bevisstheten som avgjør både kvaliteten av den mottatte næring, og måten den blir bearbeidet på. Med tanker og følelser styrer bevisstheten chakra-systemet. Slik vil det tiltrekke seg det som er i harmoni med det, og støte fra seg det som ikke er i harmoni.

Hvis du gir deg hen til Rosen i Hjertet fordi du er full av ren, hellig lengsel, kan det hende at Rosen begynner å åpne seg i deg. Ingen andre deler i det menneskelige systemet enn Gudsgnisten, kan tiltrekke og absorbere eterisk, astral og mental substans fra den opprinnelige, guddommelige naturordenen.

Dette er Åndens kraft, den Hellige Grals kraft, som det står beskrevet i del 1 av dette heftet.

Når Rosen i Hjertet slår ut i full blomst, dannes en fontene av levende vann. Jo mindre jeg-sentrerte vi blir, og på grunn av det mer sentrerte mot "Hjertets Rose", dess mer kan Rosen i Hjertet være det punktet som tiltrekker, opptar, og utstråler guddommelig energi. Da kan denne transmutasjonen og utstrålingen av guddommelige energier være til hjelp for alle som trenger det.

Ved hjelp av disse guddommelige energiene settes Rosen i stand til å folde seg ut og vokse mer og mer. Sakte men sikkert former den et nytt felt omkring seg. Et felt som består av Åndens rene, eteriske, astrale og mentale substans. Denne nye assimilasjonen er selve basisen for transfigurasjon, og er grunnen til at døden beseires for alltid. Din bønn " La din vilje skje" har blitt hørt med hensyn til mikrokosmos.

Det er klart at det Gylne Rosenkorsets Internasjonale skole kunne fortelle deg mye mer om transfigurasjon, men for oss er begynnelsen på prosessen det viktigste akkurat her og nå. Hvis vi bare begynner, vil resten komme etter. Og begynnelsen er vår beslutning om å underordne personligheten til fordel for Rosen i Hjertet.

Det søkende mennesket står foran et valg

På slutten av denne introduksjonen vil vi gjøre deg oppmerksom på det valg som et menneske som kjenner en hellig lengsel i seg, står foran. Når vi opplever denne hellige lengselen, (også kalt frelseslengselen), kan vår jeg-bevissthet tenke: jeg vil bli perfekt, jeg vil bli befridd, jeg vil erfare Nirvana. Hvis vi ut fra egne krefter begynner å forandre oss selv, uten en fundamental forandring på hvor vi retter bevisstheten mot, kan det være det samme hva slags øvelser eller metoder vi bruker. Da får Rosen fremdeles ingen næring fordi jeg-bevisstheten utelukkende kan tiltrekke seg kreftene fra den dialektiske natur. I stedet for å forsterke frelseslengselen slik at Rosen kan blomstre, vil alle disse teknikkene som jeg-bevisstheten finner opp og utøver, bare forsterke personlighetens vrangforestillinger.

Hvis vi derimot tydelig innser at frelseslengselen ikke kommer fra det dødelige selvet vårt, men fra gudsgnisten i oss, har vi tatt det første betydningsfulle steg på veien. Den vei som leder til oppfyllelse av lengselen i vårt hjerte. Når vi innser at Rosen ikke kan få næring gjennom energier som vi dødelige skapninger tiltrekker oss, men kun gjennom energier fra det opprinnelige, guddommelige

området, vil vi uten tvil underordne hele vårt vesen til Rosen. Bare slik kan den uhindret ta til seg de nødvendige energiene for å kunne vokse i mikrokosmos.

Opstandelsens Gylne Kors

Men hva betyr det: Å gjøre underordnet vårt vesen til Rosen? Det er ikke en mystikkmetode. Elever i Rosenkorsets skole blir byggere, frimurere i ordets rette betydning. Med tro, kjærlighet, utholdenhet og intelligens anstrenger de seg for å arbeide sammen med Rosens befriende kraft. Da kan de fullføre arbeidet med å rive ned det gamle og bygge opp det nye. Hva er "det gamle", og hva er "det nye" ? Det gamle er materiens kors, det jeg-sentrale selvet med dets virkninger i mikrokosmos. Selvovergivelsens prosess muliggjør en levende forbindelse mellom Rosen og korsets hjerte. Det nye kan bygges opp etterhvert som det gamle rives ned. Det nye er oppstandelsens gylne kors, det flammende korset, og den vertikale bjelken er den høyere, guddommelige naturens energi. Den flyter gjennom det fornyede mikrokosmos, og sprer seg i horisontal retning, gjennom den åpne Rosen og ut over hele verden.

Er denne prosessen virkelig mulig?

Kanskje har du på følelsen at nøkkelen til transfigurasjonens vei, den hellige lengselen, fremdeles er langt borte. Men vi ber deg igjen om å se på deg selv. Kanskje frelseslengselen i ditt hjerte ikke er så fjern som du tror? Kanskje det til og med er noe som har vært så nært deg at du ikke lenger legger merke til det? Som når vi bærer et kostbart smykke og tror at det bare er en sten. Hva fikk deg til å lese denne introduksjonen? Det må være en indre stemme som er blitt sterkere opp gjennom årene, som sier deg at ingenting er som det burde vært. Een visshet om at noe i oss er grunnleggende sykt. En brennende lengsel etter absolutte verdier som kjærlighet uten betingelser, det gode som er helt og udelt, sannhet som ikke gjelder bare idag men for alltid. Det finnes mange måter å klargjøre dette på, men hvis du ser i deg selv, kjenner du da igjen denne lengselen? Selv om denne lengselen ikke er helt ren og preget av mentale feiltolkninger og det naturlige ønsket om å gripe tak i alt med vårt ego, er denne lengselen likevel en realitet som er basis for en ny begynnelse.

Men hvordan kommer vi videre? Vi kan forsøke å tydeliggjøre dette med et eksempel. Forestill deg en ridder fra middelalderen. Han er iført våpenrustning og han vet utmerket godt hvordan han skal slåss, men han gjør det ikke. Derimot holder han et lys på høyde med hjertet. Oppmerksomheten hans er rettet mot å holde flammen klart og brennende, og beskytte den mot alt som skulle kunne ødelegge eller slukke den. Han holder det spede lyset brennende midt i en totalt forvirret verden.

Dette lyset er frelseslengselen vår, den hellige lengselen vår, det første spede tegn til liv og lys i Rosen. Som ridderen kan vi plassere dette sårbare lyset i

høysetet av vårt liv hvis vi virkelig ønsker det. Ikke bare for oss selv, men også for andre. Hva mener vi med dette? J. van Rijkenborgh og C. de Petri, grunnleggere av det Gylne Rosenkordets Internasjonale Skole, har satt ord på det slik:

" Det er som en tilstand man kan sammenligne med kjærlighet. Hvis du virkelig elsker et menneske, eller du har kjent en slik kjærlighet, da vet du at hele ditt hjerte kan løfte seg opp i den. Da utvikler det seg en strøm, en utstråling, som får i stand en binding. Med en slik kjærlighet må hjertet løfte seg opp mot den spirituelle Rosen som er i hjertet, i din midte. Forbindelsen oppstår med kraft fordi Rosen som er så nær, har ventet så lenge på at du skulle reagere. Dette er grunnlaget som blir lagt for gjenfødelse, sjelsgjenfødelse. Derfor står det i Bibelen at bare kjærligheten kan sette deg fri "

Uten tvil vil innflytelsen som det jeg-sentrerte selv et utøver på mikrokosmos bli mindre hvis vi gir Rosen høyeste prioritet i vårt liv, i tanker, ord og gjerning. Og selv om veien til transfigurering er lang, har vi funnet startpunktet.

Denne overgivelsen til Rosen i hjertet er det første steget som åpner veien for deg. Men dette er bare begynnelsen. Mange skritt må tas, mange lekser må læres.

Hvis du ønsker å få vite mer om transfigureringens vei, eller om du ønsker å ta del i denne veien, vil Det Gylne Rosenkors Internasjonale Skole gjerne være deg til hjelp.

Nøl ikke med å stille spørsmål, skriftelig til:

LECTORIUM ROSICRUCIANUM

Mæreshaugen, 7510 Skatval

tel: 47323423

e-post: info@rosenkors.org

internett: www.rosenkors.org